

סיכומי הדינים העולים ממשקנת הגמרא בדף היומי

בבא קמא
דף נ"ח למסקנא

דף נ"ח ע"א

א. נפלה לגינה באונס, כגון שהוחלקה במימי רגליה, ואכלה, משלמת מה שנהנית. ואם דחפתה חברתה, י"א שהוא אונס ומשלמת מה שנהנית, וי"א שמשלמת מה שהזיקה, שהוא פושע, שהיה לו להעבירן כל אחת בפני עצמה.

ב. י"א שכל זה בערוגה שנפלה עליה, אבל אם אכלה מערוגה אחרת משלמת מה שהזיקה. וי"א שגם בערוגה אחרת משלמת מה שנהנית, עד שתצא לדעת. ואם יצתה לדעת וחזרה, אפילו שלא לדעת, משלמת מה שהזיקה, שהיה לו לשומרה שלא תרוץ לשם, מאחר שהיא למודה לאכול שם.

ג. וכן אם נפלה באונס ונחבטה, משלמת מה שנהנית, ומה שאמרו 'מבריח ארי מנכסי חבירו' פטור, היינו מדעתו, ולא היה לו הפסד, אבל כאן שלא היה מדעתו, וגם יש לו הפסד, חייב.

ד. ירדה לגינה כדרכה והזיקה, משלמת מה שהזיקה. ואם הזיקה במי לידה, לסובר תחילתו בפשיעה וסופו באונס חייב, משלמת מה שהזיקה. ולסובר שהוא פטור, נסתפקו בגמרא שמא חשוב סופו בפשיעה, שהיה לו לשמור אותה כשנתקרבה ללדת. ולא נפשט.

סיכומי הדינים העולים ממסקנת הגמרא בדף היומי

דף נ"ח ע"ב

א. כיצד משלמת מה שהזיקה? שמין בית סאה באותה שדה, כמה היתה יפה וכמה היא יפה. ואין שמין בית סאה בפני עצמו, שהוא נמכר ביוקר וקרחת ערוגה של קב או קביים חשוב בו, אלא שמין כמה שוים ששים סאים, ורואין כמה דמים מגיעים לבית סאה, וחוזרין ושמין כמה נפחתו דמיו בשביל קרחת ערוגה זו. וי"א ששמין בששים תרקבים שהם שלשים סאים. וי"א ששמין מה שאכלה בששים שיעורים כמותו.

ב. אין שמין קב בפני עצמו, מפני שמשביח ניזק. ולא קב בבית כור, שאין קרחתו ניכרת ויפסיד הניזק, אלא בששים.
ג. י"א שאין שמין בששים אלא בנזקי ממונו ולא בנזקי גופו. וי"א שגם בנזקי גופו שמין בששים.

ד. בהמה שקטמה נטיעה, גוזרי גזירות שבירושלים אומרים שאם היא בת שנתה משלם שתי כסף, ואם היא בת שתי שנים משלם ארבעה כסף.

~~~~~

אומץ יקרי!

דווח לנו על תיקון טעות, שגיאת כתיב, הערה, או כל תגובה אחרת, בכתובת: 7600235@gmail.com
אין לעשות שימוש מסחרי בסיכום זה או בחלק ממנו. ניתן להפיץ את הגליון בשלימותו וכצורתו וללא תמורה.

להצטרפות שלחו דואר לכתובת: 7600234@etrog.net.il